

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 131. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968221616/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

FULVIA

(bevæget, men bestemt).

Nej! Korset skal I ud i Verden bære!
Følg Eders Kald! Velsignet være I!
— Og Dig, Josephus, staa Guds Engle bi!
Gaa med de To. — Mig maa I helst forglemme.

THEODOROS.

Nej! nej! — Dit Minde vil vi evigt gjemme!

FULVIA.

Saa mind mig da som En, der alt er død!

MENIPPOS.

Din Kind benægter det, den blusser rød,
og der er Kraft og Ungdom i din Stemme!

FULVIA

(idet hun fortvivlet vender sig bort).

Ja, det er Kvalen just, at jeg er ung,
at Livets Uro banker i mit Hjerte!
Alene maa jeg kjæmpe med min Smerte —
— gjør mig ej Afskedsstunden mere tung!

MENIPPOS

(dæmpet, idet han bøjer sig hen imod hende).

Hvad er der skét? O løs os denne Gaade;
hvisk den i Øret lønligt paa os To!

FULVIA

(fortvivlet).

Hvor kan til Mennesker jeg det forraade,
hvad neppe Himlen selv jeg kan betro!
— Endnu en Gang, Farvel! — det er mit sidste!